

Körmendi Gitta versei

ÖSSZETARTOZÁS

Egy ismeretlen barátnőmnek

Hozzád szól most dalom, Tiéd ez az ének.
Tiéd, ki engeded, hogy lelkedig érjek.
Tiéd, mert arcodon a mosolyom ragyog,
s mindazt, aki vagyok, szívből elfogadod.

Egyedül csak érted csendülnek a szavak,
amiért te komoly, és igaz vagy magad.
Kérlek, éljük együtt azt a tisztaságot,
amely szíveinkre bízta e világot.

Mikor tűnni látszik mindaz, mi tűnékeny,
s őrzöng a zűrzavar, fogjuk egymást kézen.
Amikor a káosz támadja a rendet,
erősítse hitem erőt adó csened.

Hogyha elnémulnak gyáván a mondatok,
küldj felém pár tiszta, bátor gondolatot,
s vetítsük Fényeink áldón jó előre,
hogy egy emberibb lét szülessék belőle.

Van, hogy magam mögött hagyva időt, teret,
szakadékok fölé élő hidat verek,
légy a menedékem, hogy megpihenhessek,
s érző dobbanása lehessek szívednek.

Legyünk mi az IGEN, mit a világ tagad,
mikor közömbösen szeretetlen marad.
Nem emel fel más, mint összetartozásunk:
együtt kell az Igaz igazává válnunk.

MAGYAR VAGYOK

Szívemben szeretet, szavaimban IGE,
lelkemben magyarok Istenének hite.
Magyarul dalolok, szólok, imádkozok,
magyarul vezeklek, magyarul áldozok.

Szülőföldem öle ringatja a reményt,
hogy áldott lesz újra ínyünknek a kenyér.
Tiszta lesz a tudás, fénykönnyű a kereszt,
s ösvényünkre lépünk útvesztőink helyett.

Feledésbe merült időket vallatok,
magyarul emlékszem, magyarul álmodok.
A világ bárhol is jelöli a helyem:
egyedül magyarul mondhatom a nevem.

